

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFŘ

ČÍSLO 9

NR 2018 - 2021

ČERVEN 2020

Uvnitř naleznete: **Dopis** Generálního Ministra, **Kalendárium**; **Program** zasedání Národní rady; **Modlitební úmysly** na III. kv.; **Svědectví** z poutí v době pandemie; **Nová kaple** v Oldřiši; **Putování** z Levého Hradce na Velehrad (CMP); **Pozvánky** na terciářské akce; **Svědectví** Jana Pospíšila; **Výročí** a mnoho dalšího...

... vstříc Tobě, Pane ...

Letošní postní doba i následné velikonoční období byly úzce spjaty s koronavirovou epidemií. A tak Pán naši vlažnost, sebestřednost, ale i náš „automatický“ vztah k liturgickému životu probudil a osvěžil zcela novým a neobvyklým způsobem. Na tuto situaci nebyl nikdo z nás připraven – jednotlivci, církev, stát, ani mezinárodní organizace. A když náš veřejný, společenský i soukromý život byl náraz omezen, a když se napětí ve společnosti zvyšovalo a naše nervozita i strach narůstaly, promluvil 27. 3. náš pan papež František při meditaci na mimořádné pobožnosti Urbi et Orbi na náměstí sv. Petra: „*Pán nás volá ze svého kříže, abychom opět našli život*“ ... *Snažme se porozumět... Bouře demaskuje naši zranitelnost a odhaluje falešné a povrchní jistoty, na kterých jsme vystavěli své programy, plány, zvyky a priority... Je čas k opětovnému usměrnění běhu života vstříc Tobě, Pane, a vstříc druhým.*“

Opatření a restrikce se uvolňují. Ale je na každém z nás, aby si uplynulé události svého života vyhodnotil a položil si minimálně tyto dvě otázky:

- 1) Jak jsem využil více volného času k modlitbě a meditaci? A také, zda mne situace v době omezené dostupnosti svátostí a liturgie přivedla k vnímání Jeho úžasné lásky a péče o mě.
- 2) Jak jsem se zachoval k lidem ve svém okolí – povzbuzením, modlitbou, konkrétní činností?

Takže nyní i do budoucna chci..... a naopak nechci.....

Pane, za všechno Ti děkuji a prosím: Pomož mé slabé víře, přitáhni mne více k sobě a dej mi větší vnímavost pro potřeby bližních.

Pokoj a dobro!

František Reichel

Seznam příloh Zpravodaje:

- Laetitia Vera - formační příloha
- Fotopříloha - Neobvyklá pout' do Poříčí, Hájek, svěcení kaple v Oldřiši a další
- Tiskoviny - informace
- Parte Jana „Pošťáka“ Pospíšila

Dopis Generálního ministra Tibora Kausera z 31. 5. 2020

Generální ministr OFS Tibor Kauser nás všechny pozdravuje a povzbuzuje nás, ať v této obtížné době zůstaváme ve spojení, ať využíváme dostupné komunikační cesty a ať jsme kreativní.

Koncem května se konala videokonference předsednictva CIOFS , kde bylo rozhodnuto, že kapitula našeho řádu (tj XVI. generální a zároveň VII. volební), která byla plánována v letošním roce, se kvůli pandemii překládá na rok 2021. Předsednictvo nadále prosí o naše přímluvné modlitby.

Závěrem posílá krásnou modlitbu, která je zvlášť pro náš národ načasovaná Duchem Božím právě ve dnech znovupostavení Mariánského sloupu v Praze :

MODLITBA ZASVĚCENÍ SFŘ PANNĚ MARIÍ

- Svatá Panno Maria, Matko Boží a sladká Matko nás všech, na světě se nenarodila žena tobě rovná, dcero a služebnice nejvyššího Krále a nebeského Otce, matko našeho nejsvětějšího pána Ježíše Krista, manželko Ducha svatého. Obnovujeme dnes své zasvěcení tobě, abys udržovala a chránila celý náš řád, tak, jak ty chceš, ke slávě Boží a příchodu Jeho Království.

- Svěřujeme ti naše bratrská společenství, naše rodiny a všechny sekulární františkány po celém světě. Kéž věrní svému povolání, jako František, obnovujeme svůj závazek opravovat církve žitým svědeckým bratrství a chudoby, ohlašování pokoje a naděje tomuto nepokojnému a potřebnému světu.

- Svatá Maria, Matko Boží a Matko naše, modli se za nás a spoj nás, abychom mohli jednou patřit na požehnanou tvář tvého syna Ježíše. Amen.

S bratrskou radostí se loučíme s přáním pokoje a dobra!

*Váš ministr a bratr v Kristu a Františkovi,
Tibor Kauser, Generální Ministr*

(překlad Markéta Terezie Kubešová, OFS)

Kalendárium SFŘ

4. července Oblastní pouť na Svatou Horu

2. srpna Porciunkula

11. srpna svátek sv. Kláry

13. – 16. srpna Františkánské exercicie pro terciáře a příznivce sv. Františka v Olomouci (P. Rafael Budil OFMCap.)

15. srpna – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

22. srpna - poslední etapa 39. ročníku CMP (8 km). Zahájení v 8:00 od kostela sv. Václava v Boršicích. Závěrečná mše svatá v 11:30 na Velehradě

25. srpna svátek sv. Ludvíka, krále

29. srpna - Františkánská stezka ke Dni modliteb za péči o stvoření (4. ročník)

1. září - Den modliteb za péči o stvoření

5. září - 10. zasedání NR v Praze

11. - 12. září - Národní františkánská pouť na Sv. Hostýn

17. září Stigmatizace svatého Františka

19. září - Oblastní pouť na Hrádek u Vlašimi

Program zasedání NR 27. června 2020 v klášteře kapucínů v Brně

- 1) Zahájení – modlitba
- 2) Naše služba v MBS:
 - a) Kapituly a vizitace – uskutečněné (zprávy a hodnocení) všichni
Kapituly a vizitace v 3. čtvrtletí (jmenovitě s termíny – příloha č. 1) ZN
 - b) Různá sdělení o MBS.
 - Ostrava, Jablunkov, Český Těšín návštěva a navázání kontaktu s duchovními asistenty FR +LH
 - Sokolov – setkání s duchovním asistentem FR
 - c) Návrh na Opitzovu cenu sestry L. Kučerové – přeloženo na říjen LK
- 3) Národní bratrské společenství (akce NR a další)
 - a) Informace o průběhu „koronavirového“ období všichni
- zrušené akce - jarní formační seminář, celoslovenské setkání, Oblastní pouť SFŘ na Svatu Horu, Pout' do Mariazell, Světový eucharistický kongres, Setkání františkánské mládeže na Cvilíně
 - b) Pokračování a závěr 39. ročníku Cyrilometodějské pouti FR
 - c) Pout' k hrobu Dr. F. Noska 25.4. FR
 - d) Pout' seniorů do Hájků 21. 5. FR
 - e) Mariánská pout' Prahou 6. 6. FR
 - f) Exerციie pro terciáře v Olomouci 16. -18.8. (viz příloha č. 2)
 - g) Františkánská stezka v HK 29. 8. – kdo za NR
 - h) Pout' SFŘ na Svatý Hostýn 12. 9. ZN + PV
 - i) Oblastní pout' SFŘ na Hrádek u Vlašimi 19. 9. FR
 - j) Podzimní formační seminář v Praze 17. 10. Pozvánka + přihláška (viz příloha 3) LH
 - k) Zpravodaj NBS 8 (obsah, termíny) – uzávěrka 8.6. (příloha 4) FR
 - l) Webové stránky SFŘ – aktualizace stránek MBS LK
- 4) Mezinárodní bratrské společenství
 - a) Volební kapitula ASFŘ informace MK
 - b) Spolupráce s NBS Slovenska: Odběr časopisu Františkánská rodina a spolupráce při vydávání – Návrh na společné zasedání NR ČR a SR FR
- 5) Hospodaření – připraví Marie Richterová
 - a) Stav účtu a pokladny – viz příloha č. 5 MR
 - b) Příspěvky MBS 2020 MR
- 6) Publikace
 - a) Duchovní doprovázení – dotisk
 - b) Vítězná od věků – nové pražské kostely – zadání a předání do tisku LK
 - c) Cestou pokory (2021) příprava LK
 - d) Informační letáčky + záložky – předání, rozeslání ZN
 - e) Manuál pro duchovní asistenty (slovensky) tisk/xerox FK + ZN
- 7) Různé
 - a) Putování ikony MFF MK a LK
 - b) Znamení doby – příprava programu pro volební kapitulu 2021 FR
 - c) Františkánská pouť do Assisi 2021 program + zadání FR + ZN
 - d) Informace o jednání s biskupy (Baxantem a Baslerem) FR

Modlitební úmysly SFR v III. čtvrtletí 2020

Červenec 2020

Živé je slovo Boží, mocnější a pronikavější než dvojsečný meč. (Žid 4,12)

ZÓN GAR HO LOGOS TÚ THEÚ KAI ENERGÉS KAI TOMÓTEROS HYPER MACHAIRAN DISTOMON.

(Otvíráme Písmo a čteme slova stará tisíciletí, která napsali jazyky dnes vymřelými lidé dávných kultur. Ta slova nejsou mrtvá. Nitro věřícího člověka má v sobě tajemný dar Ducha, který z nich činí slova života, určená pro každého hledajícího. Jestliže hlas Boží v těch slovech hledáme, pak se v naší duši stále proměňují, stále znovu a jinak ožívají. Jsou neměnná, my je však čteme jinak v mládí, jinak v dospělosti, jinak v závěru našeho života.

Podle legendy Alexandr Veliký přesekl svým mečem gordický uzel, který nikdo nedokázal rozplést. A my cítíme, jak i živé slovo Boží se stává mečem, který roztíná zdánlivě neřešitelné uzly našeho života.)

Požehnaný jsi, náš Bože, který silou Ducha svatého v našich duších proměňuješ starověká slova Písma v živé slovo Boží, které osvěcuje naše nitro a je nám výzvou k odvaze a k hledání a nalézání nových úkolů a nových životních cest.

Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Srpen 2020

Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi. (Žl 8,2)

ADONAJ ADONEJNÚ MÁH ADÍR ŠIMCHÁ BECHOL HÁÁREC

(Pro starý Izrael bylo jméno posvátné a neměnné, protože na počátku sám Stvořitel dal jméno tomu, co stvořil, a první člověk tomu, co mu Bůh k životu daroval. Jméno uchovávalo samu esenci každé věci. Bůh, ta nejvyšší a nejtajemnější příčina všeho veškerenstva, má jméno nejposvátnější - JHVH. Nelze je lidskými ústy vyslovit, jen s bázní nahradit jménem zástupným. Mějme v úctě tu posvátnou bázeň před jménem, před nímž se člověk sklání ve chvíli, kdy naše slova nedovedou vyslovit to, čím přetéká naše srdce.)

Věčný Bože, tajemný a nekonečný, který přesahuješ všechno naše chápání a všechna lidská slova, ty naplňuješ naše nitro úžasem i pokorou, štěstím i bolestí, ty rozumíš našemu váhání a nejistotám, neboť je tvou vůlí, abychom vše pochopili teprve tehdy, až vejdemo do bran věčného království.

Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Září 2020

Království nebeské je podobno pokladu ukrytému v poli. (Mt 13,44)

HOMOIA ESTIN HÉ BASILEIA TÓN ÚRANÓN THESAURÓ KEKRYMMENÓ EN TÓ AGRÓ.

(Jako děti jsme milovali pohádky, v nichž se hledá a nakonec najde poklad. Četli jsme o tajemných pokladech ukrytých v hradních zříceninách, v tajemných jeskyních, v potopených korábech. V dospívání jsme to vše odložili jako pošetilé sny. Ale jak stárneme, tak poznáváme, že pravé poklady přece jen existují a že je můžeme nacházet:

Je to naše láska, jsou to naše ideály, které jsme kdysi odložili a teď se k nim kajícně vracíme, jsou to naše rodiny a naši přátelé, je to víra, kterou jsme kdysi dostali jako dar Boží. Hledání zlatého pokladu ještě neskončilo. Jen se teď podobá úsilí člověka, který stojí v řece, na pánvi promývá zlatonosný písek a hledá v něm drobné šupinky zlata. Věř, že svůj - třeba jen malý - poklad přece jen najde, neztratí-li naději a vytrvalost.)

Požehnaný jsi, náš Bože, neboť tajemně a skrytě vedeš naše životy, stále je oživuješ novými nadějemi, ve chvílích bloudění nám ukazuješ pravou cestu a v dálce světlo, které je cílem všech lidských cest.

Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Připravil Jaroslav Antoš OFS

Modlitební úmysly CIOFS ve II. čtvrtletí 2020

Červenec: Všeobecný: *naše rodiny:* modleme se, aby rodiny byly provázeny s láskou a respektem.

SFŘ: Za NBS Indonésie, Malajsie, Papuy Nové Guineje (kapitula)

Otče náš...

Srpen: Evangelizační: *moře:* modleme se za všechny, kteří pracují a žijí na moři – za námořníky, rybáře a jejich rodiny.

SFŘ: za NBS Angoly (BaPV) a Chile (kapitula)

Otče náš...

Září: Všeobecný: *úcta ke zdrojům planety:* modleme se, aby přírodní bohatství planety nebylo drancováno, abychom se o ně s úctou dělili.

SFŘ: za NBS Litvy (kapitula)

Otče náš...

Neobvyklá pout' do Poříčí 2020

Pout' do Poříčí nad Sázavou ke hrobu našeho bratra dr. Františka Noska byla plánována na sobotu 25.dubna 2020. Pout' – tak, jak ji známe – se nemohla uskutečnit vzhledem k tomu, že stále trval nouzový stav. Do Poříčí přesto zajeli čtyři bratři z MBS u kostela Sv. Anežky v Praze na Spořilově. Byli to národní ministr František Reichel a bratři Jiří Zajíc, Lubomír Mlčoch a Miloslav Müller. S nimi přijel též pan Stanislav Houška z Jílového u Prahy, který do Poříčí putoval i v předchozích létech. Poutníci se pomodlili u Noskova hrobu. Mše svatá za bratra Noska byla sloužena již 18.dubna v Nasavrkách u Chrudimi otcem Pavlem Čtvrtečkou, který jezdí každým rokem na poříčskou pout'.

Za zmínku stojí, že i prvé pouti do Poříčí v roce 1936, tj. rok po Noskově smrti, se účastnili čtyři poutníci. Byli to funkcionáři katolických družstev a přijeli jako delegace družstev, která br.Nosek zakládal. Pouti se pak konaly každým rokem, i v těžkých dobách, jako byla válka nebo 50.léta, kdy byl nejméně jeden z prvních čtyř poutníků ve vězení.

(Zprávu podává Miloslav Müller)

21. května t.r. se uskutečnila pout' ohroženého druhu, tedy seniorů, do našeho milého Hájku. Seniori, přes všechny nejistoty s dopravou, která jezdí v době pandemie tak trochu, jak chce, byli trpěliví, natěšení a absolutně nebojácní. Poctivě šlapali obligátních pět kilometrů z vesnice Litovice, aby pak v Hájku zaplnili všechny připravené židličky. **Pout' seniorů do Hájku** Sluníčko hrálo a osvětlilo i ty nejtemnější kouty, což kvitoval O. Vianney ve své promluvě a my všichni zúčastnění se hráli na výsluní a v duchu viděli Pána

Ježíše, jak stoupá k nebesům, neboť ten den se slavilo Nanebevstoupení Páně a takhle v přírodě a pod nebesy se takové Nanebevstoupení oslavuje mnohem líp. Při pohledu na rozzářené oči, nikoli dětí, ale seniorů jsem si znovu uvědomila, jak víra hory přenáší, dává odvahu, sílu a radost ze života, tím spíš, že většina z nich byla na příkaz opatrných mladých zavřená doma skoro dva měsíce. Náš ministr František Reichel jako obvykle obětavě vozil ty méně fyzicky zdatné autem do Hájku a z Hájku a obrátil se tam a zpátky nejméně osmkrát.

Ale nejen seniori, i samotný Hájek viditelně vzkvétá. Zedníci pilně pracovali na venkovním plášti budovy a syn mé kamarádky Boženy běhal po lešení a opravoval štuky v ambitech.

Deo gratias!

Věra Eliášková

Svěcení nově postavené kaple sv. Františka z Assisi v Oldřiši

V minulých číslech Zpravodaje jsme psali o výstavbě nové kaple svatého Františka z Assisi. Terciáři také přispěli na toto dílo svými modlitbami i finančně.

Kapli se podařilo v termínu dostavět, zkolaudovat a předat obci Oldřiš. Na neděli 14. června byla naplánovaná slavnost svěcení kaple. S velkou pečlivostí a do nejmenších detailů místní spolky i obec slavnost připravily.

V den svěcení od rána hustě pršelo a ani odpoledne neslibovalo velkou změnu. Slavnost začala v 15 hodin, a i přes všechny předpovědi ve 14.58 dešť ustal a přibližně tři stovky poutníků mohly nerušeně prožít slavnost svěcení bez deštníků. Během celé mše bylo nad kaplí dokonce modré nebe. Jaká milá pozornost od Pána!

Světitelem byl královehradecký biskup Jan Vokál, který při mši svaté ve své promluvě vyjádřil radost nad tím, že zde je nové místo, kde lidé budou chválit Boha a přítomnost svátostného Krista bude požehnáním pro toto místo. Celá slavnost byla velmi radostná a byla prodchnuta Františkovým pokojem.

Od jara do podzimu zde budou složeny pravidelné mše každou sobotu v 18 hodin s nedělní platností, v měsíci květnu navíc ještě každou středu v 18 hodin bude mše s májovou pobožností.

Cestu za svatým Františkem do Oldřiše si už našli první poutníci z řad františkánů a další poutníci jsou srdečně zváni. Na obecním úřadě v Oldřiši je možné domluvit návštěvu a otevření kaple.

Děkujeme za vaši podporu a věříme, že toto místo přinese požehnání a pokoj pro náš kraj.

Jindřiška a František Kučerovi OFS

Mariánská pouť Prahou

6. června, v sobotu se konal 282. ročník (obnovený 28. ročník) mariánské pouti, kterou v Praze organizovala Národní rada. Na pouť přijelo určitě hodně přes 100 sekulárních františkánů ze všech koutů naší vlasti.

V 10 hodin dopoledne začala mše svatá v kostele Panny Marie Andělské u kapucínů, kterou celebroidl papežský nuncius P. Charles Balvo. Po mši se konalo občerstvení v klášteře a klášterní zahradě. Následně jsme se přesunuli do kostela Narození Páně – Loreta, kde jsme si prohlédli interiér a v kostele jsme se pomodlili úvod k růženci. Papežský nuncius nám ještě dal požehnání a ve 12 hodin byla zahájena pouť.

První zastávkou byl kostel sv. Benedikta blízko Hradčan, bývalé sídlo bosých karmelitek. Zde jsme se pomodlili první desátek radostného růžence. Potom jsme šli do katedrály sv. Víta a v kapli sv. Václava jsme se pomodlili další desátek. Také jsme zazpívali celý chorál ke sv. Václavovi za doprovodu trubky, na kterou hrál P. František Kroczeck OFMCap. Další zastávkou byl kostel Panny Marie Vítězné s Pražským Jezulátkem. Uvítal nás karmelitán P. Anastáz – Ital, který si nás vyfotil do misionářského časopisu. Někteří z nás si zde koupili růženec. Opět jsme zpívali stejně jako při dalších zastaveních a vždy nás doprovázel P. Kroczeck svojí trubkou. U Pražského Jezulátka zazněly i dvě koledy. Po modlitbě třetího desátku jsme pokračovali na Staroměstské náměstí k mariánskému sloupu, na který byla 4. června instalována socha Panny Marie. Zde jsme se pomodlili čtvrtý desátek a odešli do minoritského kostela sv. Jakuba, kde nás přivítal provinciál P. Stanislav Gryń. Pomodlili jsme se pátý desátek a odešli na poslední místo do františkánského kostela Panny Marie Sněžné. Zde jsme zakončili pouť v kapli sv. Michala u hrobu 14 pražských mučedníků. Dostali jsme na závěr svátostné požehnání a asi v půl páté odpoledne jsme se rozcházeli.

Pršelo nám jenom chvilku na Staroměstském náměstí, ale jinak bylo počasí pěkné a pouť se opravdu vydařila.

Jana Heroutová OFS

O letošním putování na Velehrad - zpráva z 3. - 6. etapy CMP

Etapy v březnovém a dubnovém termínu se z důvodu „*koronavirového*“ nemohly uskutečnit. Ale, jak se jen v květnu trochu uvolnily příslušná opatření, tak jsme vyrazili na 3. *etapu*. Konkrétně v počtu dvaceti poutníků v pátek 8. 5. ze Sadské od kostela svatého Apolináře za krásného příjemného počasí po pěkné cyklostezce do Poděbrad a dále okolo Labe na slavníkovské hradiště v Libici a dále přes Cidlinu do Velkého Oseka. A jelikož epidemiologická situace ještě neumožnila přespání v hotelu, dojeli jsme si domů, ale hned druhý den v sobotu 9. 5. jsme pokračovali 4. *etapou* z Velkého Oseka, kterou jsme zahájili opět v počtu dvaceti v kostele Božského Srdce Páně. Počasí bylo opět velmi příjemné, cesta až do Týnce nad Labem vedla většinou lesem. A v poslední části do Chvaletic se šlo po břehu Labe. Obě etapy byly stejně dlouhé - 22 km.

Přestože „*koronavirová*“ opatření uvolnily, nebylo ještě možné využívat ubytovací kapacity. A tak další dvě etapy jsme putovali ve dvou následujících sobotách. Na 5. *etapu* 16. května se nás sešlo 21 v Chvaleticích u benzinové pumpy odkud jsme opět za slunečného počasí přišli do Železných hor, kde při první zastávce jsme si připomněli při Chvalozpěvu stvoření 5. výročí vydání encykliky Laudato si. Obloukem jsme obešli chvaletickou elektrárnu až k zámku ve Zdechovicích. Další trasa nás vedla po klidných silničkách k zámku v Cholticích. Zde jsme využili dalšího dobrodiní – otevření zahrádek při restauracích a tak v Zámecké zahradce došlo na polévku, pivo, event. i kávu. A potom to občerstvení jsme lehce zdolali poslední úsek přes Svinčany okolo nádherného kostela svatého Vavřince k nádraží v Heřmanově Městci (celkem 23 km).

6. *etapa* již byla „*mokrá*“, takže nás 16 poutníků zahájilo putování 23. května v úvodem k modlitbě růžence v předsíně farního kostela sv. Bartoloměje v Heřmanově Městci. Déšť postupně ustával a tak jsme při modlitbě růženců si užívali i okolní nádhernou přírodu. Milé překvapení nás čekalo ve Slatiňanech, kde po prohlídce farního kostela svatého Martina, jsme byli pozváni do altánu na farní zahradě s bohatým občerstvením (viz foto). Snadno a v pohodě jsme potom došli na náměstí v Chrastu (celkem 22 km). Zde nás dostihl při nastupování a odjezdu velký liják.

Pane, děkujeme, že jsme opět mohli v putování a modlitbách růženců pokračovat v cestě na Velehrad.

František Reichel

Po uzávěrce došla krátká zpráva z 8. etapy CMP

Dnes 21. 6. 2020 jsme šli 8. etapu 39. ročníku františkánské Cyrilometodějské pouti z Levého Hradce na Velehrad. Dnešní etapa z Proseče přes Oldříš do Poličky měla 20 km a zúčastnilo se jí 22 poutníků.

František Reichel

Promluva papežského nuncia P. Charlese Balvo při poutní mši svaté 6. června 2020 na úvod mariánské pouti Prahou

Ještě jednou chci poděkovat panu doktorovi Františkovi Reichelovi za laskavé pozvání, abych spolu s vámi, členy a přáteli Národního bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice, slavil tuto mši svatou.

Naše oslava, podobně jako mnoho dalších událostí, které se odehrávaly během těchto posledních měsíců, je také poznamenána opatřeními, která byla přijata v důsledku coronavirové pandemie. Ve své zprávě mi doktor Reichel napsal, že čtení a modlitby naší dnešní mše svaté, jsou vzata ze svátku Navštívení blahoslavené Panny Marie. Ironií osudu by se za daných okolností taková Mariina návštěva u Alžběty vůbec nemohla uskutečnit. Skutečností je, že návštěvy starších lidí doma, v nemocnicích a domovech seniorů byly, a na mnoha místech stále ještě jsou, přísně omezovány nebo přímo zakázány. To je i realita, kterou prožila moje rodina, když jsme (teď v dubnu) nemohli navštívit našeho tatínka v posledním měsíci jeho života.

Maria zažila to, co žádný jiný člověk. Archanděl Gabriel, který k ní přišel, jí zvěstoval, že se stane matkou dítěte, zcela odlišného od ostatních. Že bude počat z moci Ducha svatého, a že bude nazván Synem Nejvyššího. Lidsky vyjádřeno by bylo zcela pochopitelné, kdyby si později chtěla tento okamžik vychutnat a užít si slávy. Víme, že to neučinila, protože byla pokorná; svobodně odpověděla svým „Ano“ Bohu, třebaže netušila, co to pro ni bude v budoucnu znamenat.

Místo toho se Maria rychle vydala na cestu, aby v duchu nezištné služby pomohla své příbuzné Alžbětě během posledních tří měsíců jejího těhotenství.

Klíč k pochopení plného dopadu onoho setkání mezi Bohem a lidstvem se nachází jednak v Alžbětiných slovech: „Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? ... Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ A pak v Mariině hymnu chvály, v jejím Magnificat: „Neboť (Bůh) shlédl na svou nepatrnou služebnici; ... veliké věci mi učinil ten, který je mocný“.

Obě dvě, Maria i Alžběta, byly velmi dobře obeznámeny s židovským písmem a tradicí, i s tím, jaké lidi Bůh oslovoval, aby mu sloužili. Chci zmínit jen několik takových setkání mezi Hospodinem a těmi, které si vyvolil, aby se určitým způsobem stali jeho nástroji.

Mojžíš, nejpokornější člověk na zemi, řekl Hospodinu: „Kdo jsem já, abych šel k faraonovi a vyvedl syny Izraele z Egypta?“ (Exodus 3,11).

David, nejmladší Jesseův syn, nebyl přítomen a nepočítalo se s ním, když přišel Samuel, aby pomazal nástupce krále Saula. Byl na pastvě s ovci a ostatní na něj museli počkat, než byl povolán a ve spěchu se k nim pak připojil (srov. 1Samuelova 16,1-13).

Prorok Izajáš odpověděl: „Běda mně, je se mnou konec! Vždyť jsem člověk nečistých rtů, mezi lidem nečistých rtů bydlím, a Krále, Hospodina zástupů, jsem viděl vlastníma očima“ (Izajáš 6,5).

Když Hospodin povolal proroka Jeremiáše, ten odpověděl: „Ach, Pane, Hospodine, neumím mluvit, neboť jsem ještě příliš mladý!“ (Jeremiáš 1,6).

Rút, cizinka, pronesla ona známá slova, která byla vložena i do písně: „Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaněš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem“ (Rút 1,16).

Judith před tím, než se odebrala do tábora Asyřanů, se modlila: „Ty, Hospodine, jsi Bohem pokorných, pomocníkem utlačovaných, podporovatelem slabých, ochráncem opuštěných, zachráncem těch, kdo jsou bez naděje.“ (Judith 9,11).

Ester se ve smrtelném nebezpečí takto vroucně modlila: „Můj Pane, náš Králi, ty jediný jsi Bůh. Pomoz

mně opuštěné, kromě tebe nemám jiného pomocníka, můj život je ve tvých rukou. ... Hospodine, který jsi mocnější než všichni, vyslyš hlas těch, kdo k tobě v zoufalství volají!“ (Ester 4,14-15, 30a).

Marie i Alžběta si uvědomovaly, že obdržely velkou milost a že mají být nástroji, díky kterým se slova Boží nejen naplní, ale také, jejichž prostřednictvím se Slovo Boží stane člověkem a začne přebývat mezi námi. Maria vyjádřila svou víru v nádherném hymnu chvály, který uzavřela slovy důvěry: „Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky“ (Lukáš, 1,54-55).

Svatý Pavel dává ve svých dopisech čas od času jasné pokyny týkající se křesťanského života, jako tomu je v dnešním čtení. Jde o přímé a praktické rady typu: „Mějte v ošklivosti zlo, přidržujte se dobra ... v naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí“ (Římanům 12,9.12). Slova, která uzavírají dnešní úryvek, jsou velmi vhodná pro naši bohoslužbu a příležitost: „Buďte mezi sebou stejného smýšlení. Nedychtete po věcech vysokých, ale spíše se sklánějte k věcem obyčejným“ (Římanům 12,16).

Františkánská tradice je prostoupená milující službou, jak je to vyjádřeno ve slovech samotného svatého Františka: „Nemusíme být moudřími a prozíravými, jak to chce tělo. Spíše musíme být prostými, pokornými a čistými. Nikdy bychom neměli toužit po tom, abychom druhé převyšovali. Místo toho bychom měli být služebníky, kteří se podřizují každému lidskému bytí kvůli Bohu. Pánův Duch ať spočine nad všemi těmi, kteří takto žijí a vytrvají v tom až do konce. Bude s nimi přebývat stále. Budou Otcovými dětmi, uskutečňujícími jeho dílo.

Závěr 39. ročníku Cyrilometodějské pouti 2020

**Přidejte se k poutníkům na poslední (XVII.) etapu v sobotu 22. srpna.
Vycházíme od farního kostela svatého Václava v Boršicích u Buchlovic v 8. hod.
Trasa je krátká: přes Zlechov a Tupesy na Velehrad je pouze 8 km.
Mše svatá pro poutníky je v bazilice Nanebevzetí Panny Marie v 11.30. hod.**

Aktuální informace:

František Reichel: 725 939 385 e-mail: f.reichel@volny.cz

Celkové informace jsou též webových stránkách:

www.poutnik-jan.cz a www.sfr.cz

Modlitba poutníků:

"Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem. Dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství, řídíme se jím ve svém životě a na jejich přímluvu ať jsme všichni spojeni v jednotě víry a lásky. Amen."

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR

vás zve na tradiční

Národní františkánskou pouť na Svatý Hostýn

v sobotu 12. 9. 2020

Program:

Pátek 11. 9.

- 9.00 odjezd autobusu z Prahy ze stanice metra C Budějovická (u hotelu ILF), možnost po dohodě přistoupit v Jihlavě a Brně
- 17.45 Mše svatá, večerní chvály (kaple poutního domu)
- 19.30 posezení a popovídání, sdílení
- 21.30 Kompletář a zahájení celonočního výstavu Nejsvětější svátosti (kaple)

Sobota 12. 9.

- 8.30 Ukončení výstavu Nejsvětější svátosti – Ranní chvály – modlitba růžence (kaple)
- 10.15 Mše svatá v bazilice – hlavní celebrant P. Jakub Sadílek OFM
- 11.30 Setkání v Jurkovičově sále a vystoupení Jana Horáka „František blázen“
- 13.00 Přestávka na oběd
- 14.15 Křížová cesta

Poznámka:

Přihlášky na ubytování i dopravu společným autobusem zasílejte **do 27. července**

Zdeňce Nečadové na e-mail: ZdenkaNecadova@seznam.cz

nebo na telefon: 736 215 273 a/nebo 608 270 957

Ubytování v Poutních domech (<https://www.hostyn.cz/ubytovani.html>)

- ceny aktuální dle typu pokoje, hradí si každý individuálně při ubytování.

Jednotná cena za dopravu autobusem: 200 Kč.

Oblastní Františkánská pouť na Svatou Horu v sobotu 4.7.2020

Zveme Vás na jednodenní pouť na Svatou Horu spolu s terciáři sv. Františka z Assisi.

Program:

10,00 mše svatá v Bazilice

12,00 Oběd v refektáři (nutno objednat předem)

13,30 Duchovní povzbuzení v sále muzea

14,30 Společná modlitba růžence na Golgotě

Oběd a účast na duchovním povzbuzení nutno objednat předem u Luboše Kolafy nejpozději do 30.6.20! (mail frantiskan@kolafa.name mobil 602 306 284)

Poplatek za oběd a nájem sálu muzea **250,- Kč za osobu**

Františkánské exercicie pro terciáře a příznivce sv. Františka

Kdy: od čtvrtka 13.8. v **17:00 hod. (mše sv.)** do neděle 16.8. 2020 do 14 hod.

Kde: klášter bratří kapucínů Olomouc, Kapucínská 2, Olomouc

Exercitátor: otec Rafael Budil OFM, CAP.

Na exerciciích bude denně mše svatá, přednášky, společné modlitby breviáře a adorace v kapli, která je součástí objektu, příležitost ke sv. smíření. Po celou dobu zachovááme mlčení. Ubytování pro manželský pár je možné na jednom pokoji.

Snídaně a večere si chystáme sami (suroviny zajišťuje podle počtu přihlášených místní společenství). Drobné příspěvky do kuchyně např. marmeláda, ovoce, zelenina a další pochutiny do kuchyně jsou vítány. Obědy si vozíme z nedaleké restaurace.

S Sebou: Chuf se setkat s Pánem, rozhodnutí být v tichu, psací potřeby a zápisník, pokud máte breviář, spacák, nebo deku.

Cena: Strava a ubytování podle ceny obědů a toho, co bude potřeba koupit ke společnému jídlu, cca 1200,- Kč

Kontakt a přihlášení, prosíme, co nejdříve, nejpozději do 30.7.2020

MBS Olomouc-rodiny Tomáš Richter

e-mail: trichter@volny.cz

tel. 731 611 279

Přihlášení potvrdíme.

Těšíme se na setkání !

Místní bratrské společenství Sekulárního řádu sv. Františka v Hradci Králové

vás zve v sobotu 29. srpna 2020 již na 4. ročník

„*Františkánské stezky ke Dni modliteb za péči o stvoření*“

Papež František vyhlásil 1. září jako „Světový den modliteb za péči o stvoření.“ Každoročně slavený den modliteb je příležitostí uvědomit si znovu své povolání spravovat svět a starat se o něj. Je také dnem díky za krásu Božího díla, nám svěřeného do péče, dnem proseb o pomoc při ochraně stvoření, dnem proseb za odpuštění hříchů proti světu, ve kterém žijeme.

V letošním roce 1. září je v úterý, proto jsme se rozhodli akci uspořádat nejbližší sobotu 29. 8. Stezka bude zahájena mší sv. v kostele sv. Antonína na Novém Hradci Králové v 9 hodin (doprava od nádraží trolejbusy č. 1 a 2). Celková délka stezky je přibližně 8 km a většinu trasy povede lesem. Zakončena bude v kostele sv. Antonína okolo 14 hodiny požehnáním poutníkům a následovat bude občerstvení pro všechny na faře.

Na jednotlivých zastaveních se seznámíme s hlavními myšlenkami encykliky „*Laudato si'*“ papeže Františka v souvislosti s ochranou přírody a s tím, jak můžeme k její ochraně přispět my sami. Připomeneme si i postoj sv. Františka k přírodě a stvoření. Stezka by měla být, jak říká papež František, příležitostí poděkovat Bohu za krásu světa kolem nás, vyjádřit vděčnost za to, co nám svěřil do péče, a prosit ho o pomoc při ochraně všeho stvoření i za odpuštění hříchů proti světu, ve kterém žijeme. Kromě toho má také inspirovat ke konkrétním iniciativám v boji proti krizi životního prostředí, jíž čelí naše planeta. Svoji účast s odborným výkladem přislíbil trvalý jáhen a ředitel Diecézních lesů Hradec Králové Ing. Pavel Starý.

Vyzvěte proto i své kamarády, známé, rodiny, aby se do iniciativy dle svých možností zapojili. Vyhradme si (nejen tento den) čas na procházku přírodou se zamyšlením a modlitbou. Od koho jiného bychom se mohli učit chválit Pána za všechno stvoření než od sv. Františka? Letáček s upřesněním programu bude rozeslán začátkem srpna.

Br. Vladimír Dvořák,
MBS SFRH Hradec Králové

Modlitba za naši zemi (Papež František, encyklika *Laudato si'*)

Všemohoucí Bože, jenž jsi přítomen v celém světě i v nejmenším ze všech tvých tvorů, ty, který obklopuješ svou něžností všechno, co existuje, vlij do nás sílu své lásky, ať se staráme o život a krásu.

Zahrň nás pokojem, abychom žili jako bratři a sestry, nikomu neškodili.

Bože chudých, pomoz nám zachránit opuštěné a zapomenuté této země, kteří jsou tak vzácní ve tvých očích.

Uzdrav náš život, abychom chránili svět, a ne ho pustošili, abychom rozsévali krásu, ne znečištění a zkázu. Dotkni se srdcí všech, kdo hledají pouze prospěch na úkor chudých a země. Nauč nás objevit hodnotu každé věci, s úžasem ji kontemplotovat a poznat, že jsme hluboce spojeni se všemi tvory na naší cestě k tvému nekonečnému světlu.

Díky za to, že jsi s námi po všechny dny. Podpírej nás, prosíme, v našem boji za spravedlnost, lásku a pokoj.

Místní společenství Sekulárního františkánského řádu
při kostele Sv. Anežky v Praze Spořilově

Vás srdečně zve na Mariánské poutní místo
na tradiční

pout' na Hrádek u Vlašimi,

která se koná

v sobotu 19. září 2020

PROGRAM

- 10:45** Setkání poutníků u kapličky v lese před Hrádkem. (Kaplička je při modře značené turistické cestě od Vlašimi na Hrádek.)
- 11:30** **Mše svatá**, obětovaná za Otce Aloise Moce OFM.

Na Hrádek je možno putovat i pěšky z Vlašimi (asi 6 km).

Bližší informace sdělí sr. Hana Pařová, e-mail: ha.palova@seznam.cz.

Po skončení mše sv. zůstáváme na Hrádku asi jednu hodinu. Cestou domů je možno zastavit se u hrobu P. Aloise Moce v Radošovicích u Vlašimi.

Pozn.: Mše svatá za P. A. Moce bude sloužena též v pondělí dne 17. srpna 2020 v kostele P. Marie Sněžné v Praze v 18.00 hodin. Je to výroční den jeho smrti; zemřel v r. 1995.

Pokoj a dobro milí spolufrantiškáni!

Jarní formační seminář jsme kvůli koronaviru museli odložit a nyní vám s radostí oznamujeme, že se bude konat!

Všechny vás tedy srdečně zvu - zejména formátory a ministry, ale i každého, kdo má zájem! - na

podzimní formační seminář s tématem **Jak přistupovat ke starým a nemocným.**

Přednášet nám bude bratr Martin Macek, OH z brněnského konventu milosrdných bratří, tedy člověk z nejpovolanějších a nebojte se, mluvit bude srozumitelně, přímo z praxe.

Datum a místo konání: 16. - 17. 10. 2020, Petrinum, Brno

Přihlášky zašlete na e-mail: holaskova.ludmila@gmail.com (případně sms na mobil: 732 985 833) - **do 15. 9. 2020**. Do přihlášky připište požadavek na **obědy a ubytování** - zmluvím je hromadně.

Program bude jako obvykle: v pátek setkání těch, kdo přespávají, a v sobotu od 9h do 15h program pro všechny, jehož součástí bude mše svatá, přednáška, informace z NR...

Na oběd budeme vybírat 100,- Kč, na ubytování dobrovolný příspěvek.

Těšíme se na vás!

Ludmila Holásková
národní formátorka

Podzimní formační seminář SFŘ v ČR

16. - 17. 10. 2020

Petrinum, Brno

Program:

Pátek 16. 10. 2020:

17:00 - mše svatá a večerní chvály u kapucínů

18:00 - společný odchod do Petrina

19:00 - večere po františkánsku - společná, z vámi donesených zásob

19:45 - sdílení, povídání

21:30 - kompletář

22:00 - noční klid

Sobota 17. 10. 2020:

8:00 - ranní chvály

9:00 - mše svatá

10:00 - přednáška br. Martina Macka, OH: Jak přistupovat ke starým a nemocným v každodenní praxi, s následnou diskusí

12:30 - oběd (objednávky pište do přihlášek)

13:30 - slovo ministra Fr. Reichela k národnímu a Markéty Kubešové k mezinárodnímu dění v SFŘ

15:00 - zakončení

Přihlášky - mailem na adresu: holaskova.ludmila@gmail.com nebo sms na tel. **732 985 833**. Uved'te, prosím, své jméno a příjmení, do kterého MBS patříte a jakou funkci v něm zastáváte + zda chcete nocleh nebo/a oběd.

JAK VYPADÁ PRÁCE ČLENŮ PŘEDSEDNICTVA CIOFS

Představte si malou skupinu spolupracujících lidí z celého světa, jejíž členové obvykle v páru navštěvují (pokud nejsou uzavřené hranice) minimálně 2 země měsíčně. Jejich společné setkání každý půl rok „tváří v tvář“ je po takovém poklusu opravdu radostí, vždyť jako správní následovníci sv. Františka za svou námahu nedostávají (kromě pokladníka a sekretáře) žádný plat.

Poslední pracovní setkání se uskutečnilo 26.10.- 2.11.2019 v Římě, kdy se členové vzájemně informovali o výsledcích vizitací, plánovali vlastní pastorační vizitaci, Generální kapitulu a Kongres OFS a YouFra, řešili otázky kolem nově vznikajících bratrských společenství v arabském světě a pokračování Studní v Africe. Mimo to připravovali projekt o naší historii od r. 1950 a o našich svatořečených sekulárních františkánech, diskutovali o nově zaváděných online formačních kurzech a změnách našich mezinárodních stanov.

Každý den zahajovali modlitbou Breviáře a mší svatou a každý den končili reflexí u „kulatého stolu“. Zde zaznívaly neformální zkušenosti – např. při mnoha vizitacích zpočátku panoval jistý strach, který se však rozplynul, když přítomní poznali, že mezi ně zavítali opravdoví bratři a celá vizitace se pak změnila ve velmi přátelskou návštěvu, kde se přítomní cítili „jako doma“. (Toto můžeme potvrdit i ze zkušenosti naší loňské květnové vizitace).

Pro vaši představu zde přinášíme několik fotografií. (*viz fotopříloha*)

Markéta Terezie Kubešová

POUTĚ A SVÁTOSTINY

První křesťanské poutě se konaly do Svaté země, na místa spojená s životem Ježíše Krista a jeho učedníků. Později se navštěvovaly hroby apoštolů a mučedníků. Konaly se převážně pěšky za obtížných podmínek po nebezpečných cestách. Taková pouť byla sama o sobě pokáním a nejednomu těžkému hříšníku i uložena.

Baroko dalo velký rozkvět poutím. Souvisel s tím rozšířený kult svatých, andělů a úcta k Panně Marii. Ona sama si nejednou zvolila místo svého uctívání.

Poutní místa jsou vždy spojena s Boží milostí. Sem přicházeli a přicházejí poutníci vyznat svá pochybení, prosit o ochranu, zdraví, pomoc v nouzi, sílu vytrvat v těžkém a poděkovat za vyslyšení svých proseb.

Z vykonané pouti si chceme odnést víc, než milou vzpomínku. Prosili jsme o Boží požehnání pro sebe a své blízké. Potřebujeme něco konkrétního, hmatatelného, co nám Boží požehnání zpřítomňuje. Proto si kupujeme různé náboženské předměty: růžence, křížky, obrázky, sošky, medailky. Předkládáme je kněžím k žehnání a modlitbě, která svolává Boží ochranu a pomoc pro toho, kdo bude daný předmět užívat - jsou to s v á t o s t i n y. Ty nemusí vždy pocházet z pouti.

Stávají se vhodným a oblíbeným dárkem, věnovaným k různým důležitým životním příležitostem jako je křest, biřmování, svatba, narození dítěte a pod.

Helena Vokounová (MBS Praha PMS)

Nedávno zesnul náš spolubratr Jan Pospíšil (Pošťák) z MBS SFŘ Praha u sv. Josefa. Na žádost o vzpomínku na zesnulého spolubratra nám odpověděl ministr z jeho místního bratrského společenství.

„Včera jsem se zbytky terciářů mluvil, že by bylo dobré napsat něco o Honzíkovi do Zpravodaje. Shodli jsem se, jak se dalo čekat, že nejlépe by to napsal on sám... Napsal leccos, ale tohle asi nepřipravil. Asi nejlépe bude o něm vyprávět ten jeho příběh, který jsme slyšeli a který je dostupný na internetu http://www.katolik.cz/svedec_honza.asp. Z pohledu našeho společenství se dá doplnit, že k nám přišel v roce 2011, profes skládal v roce 2014 a dosud i přes svou nemoc vykonával službu pokladníka v našem společenství.“

Jakub Fejk, ministr MBS Praha u sv. Josefa

Přinášíme opis svědectví Jana Pospíšila z výše zmíněných internetových stránek.

Svědectví - Honza

Rád bych se podělil o svou vlastní zkušenost, kterou jsem získal v době, kdy jsem prodělával nejtěžší chvíle mé nemoci. A vlastně celého svého života.

Do padesáti let jsem se cítil zdravý a v nadprůměrné fyzické kondici. Běhal jsem, jezdil na kole, sjížděl divokou vodu na kanoi a udržoval tělesnou schránku v nadprůměrné fyzice, což mě mimo jiné naplňovalo radostí. Jezdil jsem na kole do práce z Kutné Hory do Prahy, slézal jsem hory včetně alpských či himalájských hřebenů a třicetiletým kamarádům jsem při atletických závodech ukazoval záda. Byl jsem na své zdravý a tvrdě nabytou kondici pyšný a naplňovalo mne to zadostiučiněním.

A najednou, jako blesk z čistého nebe, přišla změna. Několik přechozených chřipek, snížená imunita a výsledkem byla špatná krvetvorba. Plazmatická buňka, která je v krvi potřebná, se začala přemnožovat a během krátké doby jí bylo (mršky) moc a moc a moc. A protože se asi nudila, začala se živit vápníkem mého těla v krvetvorných kostech, tedy v páteři a žebrech. Celý tento proces trval asi dva měsíce, takže zatímco jsem uspořádával fotografie z Himaláji a připravoval přednášky, lámala se mi žebra jako na běžícím pásu. Jako tvrdák a sportsman jsem zaťal zuby a věřil, že jde o náhody.

Ale velmi brzy přišel čas, kdy mi vypověděly poslušnost vegetativní dýchací svaly. Nadechnout se, znamenalo překonat křeče. Vstát a popojít, znamenalo nadlidské úsilí. Teď už bylo jasné, že to čajem a acylpyrinem nedoléčím. Průběh nemoci však byl velmi rychlý. Když jsem se již dusil a nemohl téměř vůbec dýchat, skončil jsem v nemocnici. Nejdříve v Kutné Hoře a po několika dnech, kdy lékaři diagnostikovali „mnohočetný myelom“, což je typ leukémie, jsem se ocitl v Praze na hematologii na Karlově náměstí. To už jsem bez umělého kyslíku a bez velkých dávek opiátů nemohl vůbec žít.

Situace paradoxní. Plná místnost vzduchu. A já jsem nebyl schopen se ani koutkem úst nadechnout. Bránily mi v tom křeče. Dusil jsem se.

Kupodivu jsem však nepropadl zoufalství, zmatku, depresi. Racionálně jsem si uvědomoval svůj stav, i to, že se blíží neodvratný konec. Vždy jsem měl různé představy o tom, co si asi člověk myslí, když stojí nedaleko bran smrti. Ale dnes si uvědomuji, že jsem měl v hlavě velmi jasno. Logicky a jako by s nadhledem nezúčastněného jsem pozoroval, jak nemoc rychle postupuje. V duchu jsem hodnotil, které úmysly (moderně se říká – projekty) jsem nedotáhl do konce, co jsem neodeslal, komu jsem neodpověděl na dopis, které kapitoly života jsem neuzavřel. Nejvíce mne mrzely situace, kdy jsem se neusmířil, pohádal, nebyl jsem laskavý. Styděl jsem se za některé své činy. Ublížil jsem. Nemiloval dostatečně. Slzy se v tu chvíli počítat nedaly. Nejhorší bylo, že už se spousta věcí nedala vzít zpět. Hořká bolest. Beznaděj lidské logiky ...

A zdravotní stav se zhoršoval natolik, že jsem to prostě věděl – blíží se konec. Prostě jiná alternativa mi na mysl vůbec nepřišla. Cítil jsem naprostou jistotu. Ale - žádná panika se nedostavila do mé mysli. Dokonce ani lítost nad ztrátou

tou vlastního života.

S údivem zjišťuji, že jsem ani strach z vlastní smrti nepociťoval. Jako bych stál někde nad věcí. Pouze chladný kalkul, dokdy to trápení potrvá. Jen ty resty a bolístky, které jsem způsobil, mne trápily. Sám, svými silami a svou logikou jsem k odpuštění a k nějakému, aspoň trochu smírnému závěru, dojít nemohl.

Prosil jsem blízké, aby se za mou duši modlili, pokud to umí a mohou. A jsou ochotni. A pak se stal zázrak. Jedna moc hodná a upřímná kamarádka mne v nemocnici navštívila. Přijela až přes půl republiky a jako jediná mi nepřinesla kompot, bábovku a časopis ale to, co jsem opravdu potřeboval - modlitbu. Byl jsem už v takovém stavu, že jsem dýchal tak sotva na 10 % kapacity plic a jen zvednout ruku nad sebe, na tu hrazdičku, vyžadovalo nejméně dva takové mininádechy. Mluvit už jsem moc nemohl. Oči jsem měl zavřeny, abych uspořil energii. Ale vysvětlování bylo zbytečné. Ta dobrá duše se pomodlila se mnou Otčenáš a Zdravas Maria a pak mi řekla úžasnou věc: „**Vkládám Tě do svatých ran našeho Pána Ježíše Krista. On je naše naděje a v Něk budeme žít navěky**“.

Moc jsem tomu nerozuměl. Jak se 70-ti kilový muž má vejít do malé rány?... Rozloučili jsme se. A já po dlouhé době usnul. Do té doby jsem se podvědomě bránil spát, bránil jsem se tmě, noci spánku, kde na mne čekal konec.

Usnul jsem. A najednou jsem se ocitl v jasu, teple, čistotě a hlavně bezpečí! Byl jsem unášen jako v obrovském náručí. Byl jsem uprostřed řeky temně rudé, zlatavě opaleskující, uprostřed proudu laskavosti, lásky, světla, tepla a jasu. Nebylo nic zlého nadohled. Trápení s dechem přestalo. Nikdy, nikdy, nikdy nezapomenu na tu krásu a dobro, které mne obklopovalo a já jako maličké bezbranné děcko jsem se poddával konejšivému laskání tohoto hutného dobra.

Ted' už vím, že jsem v tu chvíli byl skutečně v Kristových svatých ranách. A bylo to tak krásné, že to ani vyslovit nelze. Ne svým přičiněním, svým potem, tréninkem, úsilím, jak jsem byl zvyklý dosud, ale působením modlitby a Boží lásky. Plaval jsem tímto proudem jasu a laskavosti a nechal se jím nést a konejšit pln důvěry, odevzdanosti a lásky. Nikdy jsem nic podobného nezažil. Po dnech bolesti, po dnech racionálních úvah o konci, po dnech, kdy jsem sice bez zjevného strachu, ale s obavou hleděl k branám smrti, jsem byl unášen mohutným proudem hutné lásky, které jsem se rád odevzdal a byl bezmezně šťasten.

Ten pocit je jen těžko popsateľný slovy. Ale vím to. Bylo to tak. Já to opravdu zažil. Kristovy svaté rány jsou tím místem, které léčí duši i tělo a přál bych každému, aby podobný pocit mohl zažít. Je to nesrovnatelně víc, než všechny výhry v loteriích světa. Je to láska. Je to štěstí, laskavost, důvěra a bezmezná bezpečí. Jak nás asi Bůh musí milovat, když nám nabízí takový dar?

Ještě několikrát jsem se v příštích dnech ocitl v této kouzelné a za nic vyměnitelné náručí Kristově. A od té noci se můj zdravotní stav začal zlepšovat. Pomaloučku, pomalu. Ale nemoc přestala postupovat. Zastavila se. A posléze začala ustupovat. Ještě jsem se sice další čtyři týdny nebyl schopen pro několikanásobně zlomeniny páteře ani posadit. Kosti mám prožrané jako cedník dodnes. A slz jsem procedil tou dobou možná víc než potu, ale setkání s Kristem bylo mým nejhlubším životním zážitkem. Viděl jsem svítání nad soutěskou Shingo La v Himalájích, kdy v dále kraluje Karakoram s nedostupnou K2, viděl jsem zblízka rituální hinduistické pohřby na břehu svaté Gangy, viděl jsem krásná jitra nad opuštěnými kláštery v Makedonii a Kosovu, viděl jsem dechberoucí krásy mrazivé polární záře nad polárním kruhem. Viděl a zažil jsem toho moc. Ale setkání s Kristem v Jeho svatých ranách bylo a navždy zůstane tím největším a nejkrásnějším zážitkem mého života.

Honza Pošťák František Pospíšil

Uzávěrka dalšího čísla Zpravodaje bude 7. 9. 2020.

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: Sekretariát NR SFŘ v ČR,

Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)

Výročí profese 07 - 09 / 2020

Společenství	Jméno	Příjmení	Profes	Výročí
Šternberk	Josef	Filip	02.08.1980	40
Šternberk	Marie	Filipová	02.08.1980	40
Šternberk	Alois	Hřebíček	02.08.1980	40
Šternberk	Anna	Hřebíčková	02.08.1980	40
Jablunkov	Anna	Martynková	08.09.1985	35
Jablunkov	Bronislava	Jochymková	08.09.1985	35
Plzeň	Karel	Ženíšek	17.09.1985	35
Plzeň	Pavla	Ženíšková	17.09.1985	35
Český Těšín	Zyta	Sikorová	20.09.1990	30
Brno, kapucíni	Jiří	Šenkýř	21.07.1990	30
Benešov	Jana	Vnoučková	09.12.1995	25
Čáslav	Marie	Nováková	17.11.1995	25
Červený Kostelec	Marie	Kavková	09.09.1995	25
Hradec Králové	František	Žídek	09.09.1995	25
Milotice	Hedvika	Bouchalová	11.08.1995	25
Milotice	Anna	Danačíková	11.08.1995	25
Milotice	Marie	Knotková	11.08.1995	25
Milotice	Josefa	Levková	11.08.1995	25
Milotice	Ladislava	Provazníková	11.08.1995	25
Milotice	Marie	Windová	11.08.1995	25
Moravská Třebová II	Ludmila	Lišková	01.07.1995	25
Moravská Třebová II	Marie	Maděrová	01.07.1995	25
Hradec Králové	Marie	Dykastová	29.09.2000	20
Hradec Králové	Marie	Šepsová	29.09.2000	20
Ostrava	Naděžda	Pavlisková	17.09.2005	15
Jindřichův Hradec	Karel	Popelka	24.08.2010	10
Černošice	Michaela	Roztočilová	12.09.2015	5
Černošice	Aleš	Neliba	12.09.2015	5
Kroměříž	Konečná	Anna	13.06.2015	5